

Pe cer înșir poeme

Alexandrescu Oana-Adriana

Amiaza-și trage-oblonul să lase nopții loc
Amurgul sângerează pe cer creând iluzii
Eu strâng cuvinte-n palmă și-ntr-un năstrușnic joc
Le-arunc pe o hârtie să le citească surzii.

În jurul meu copacii se tânguie cu foc
Robiți de-un vânt sălbatic ce-ngenunchează corbii
Eu răscolesc emoții și din condei le storc
Pe-o strună de vioară, să le audă orbii.

Și dacă-n noaptea asta m-aș preschimba în stea
De vină-ar fi dorința ce-mi stă deasupra frunții...
Eu cer eternității o clipă să-mi mai dea
Pe cer să-nșir poeme, să le privească muții.

26.02.2020

Focșani